

Mans Unides, una crida a sortir de l'individualisme

Romà Casanova, bisbe de Vic

Hi ha una tendència fàcil en la nostra manera de judicar i analitzar, per la qual tendim a pensar que el nostre enemic fonamental són altres persones o sistemes imperants en la societat. Certament que això pot ser així en certa mesura, però hem de tenir ben clar que el principal desafiament que tenim és admetre que l'enemic està dins nostre. El repte més gran que se'ns presenta per a construir una societat més justa i solidària és vèncer l'individualisme desintegrador. El pensament dominant en la nostra societat occidental, des de fa més de cinquanta anys, promou el «jo» com a realitat preponderant. Es pot constatar com el «jo» s'ha anat imposant a la consciència del «nosaltres», que està en el fonament no solament de l'ésser de l'Església sinó també dels pobles i nacions. Així brosta el «narcissisme», aquest amor malaltís al jo. Tot això posa en perill el mateix fonament de la nostra societat. Hi ha el perill —

cada vegada més evident— de passar de la *democràcia* a l'*egocràcia*, que duu irremissiblement a la desintegració moral, com també a la soledat i al buit interior. Necessitem una mirada més àmplia: sortir del nostre jo i pensar en els altres, en el bé comú, en els drets dels més pobres i rebutjats. Amb paraules del sant pare Francesc: «Existeix la tendència vers una reivindicació dels drets individuals (individualistes) [...]. Si el dret de cada un no està harmònicament ordenat al bé més gran, acaba per concebre's sense limitacions i, per consegüent, es transforma en font de conflictes i violències» (*Fratelli tutti*, 111).

L'organització Mans Unides, amb la seva Campanya contra la Fam, el segon diumenge de febrer, ens fa eixamplar la nostra mirada vers tants milions de persones que, en el nostre món i en aquest segle XXI de la tecnologia i la globalització, no tenen a l'abast tots aquells béns necessaris per a poder viure amb la dignitat pròpia de tota persona humana. La mirada dels cristians sobre ells ha de ser, com no es cansa de recordar-nos el Papa, la de la fraternitat. Són germans i germanes nostres, han estat estimats i creats per Déu, i la sang de Crist ha estat vessada per ells. La paternitat de Déu ens uneix a tots en la mateixa fraternitat.

Mans Unides ens fa eixamplar la nostra mirada vers tantes persones que no tenen el necessari per a poder viure amb dignitat

Acollim la crida, doncs, a sortir del nostre individualisme i siguem generosos a compartir els nostres béns amb els qui més els necessiten. Amb la nostra generositat, sortint de l'individualisme, fem un món més solidari i fratern.

